UUTISET

Onko MMM:n vanhakantaisella edunjakopolitiikalla uhanalaisten kalakantojen kustannuksella muiden hallituspuolueiden tuki vai ei? **YMPÄRISTÖMINISTERIÖ VILLE NIINISTÖ (VIHR.)**

PÄIVÄN PUNKTI

Häiriköintiä

Helsinkiläinen opettaja Antti Korhonen ei tainnut arvata, mitä voi seurata, kun hän poistaa häiriköivän oppilaan koulun ruokasalista.

Opettaja rauhoitteli v-alkuisia voimasanoja suoltavaa oppilasta. Kun puhe ei auttanut, opettaja työnsi häirikön ovesta ulos. Seurauksena oli – potkut opettajalle.

Suomalainen koululaitos on usein arvioitu maailman parhaaksi. Suurin osa oppilaista käyttäytyy kunnolla ja hyvin. Koulu onkin suomalaisen yhteiskunnan yksi vahva tavaramerkki.

Silti koulussa on myös se toinen puoli. Hyväkään koulu ei sovi kaikille, eikä se aina ole koulun vika. Häiriköinti on osa monen koulun arkipäivää. Opettajat joutuvat ratkomaan jatkuvasti vaikeita tilanteita.

Kaikki koulut eivät ole samanlaisia. Tiedetään, että varsinkin suurkaupungeissa on kouluja, joissa opettajan tehtävä on vielä tavallistakin vaikeampi.

Mitä tehdä, kun järkipuhe ei auta ja lyödäkään ei saa. Tämä on nykypäivän opettajan ongelma. Saako luokasta poistaa häiriköivän oppilaan ja jos saa, mitä keinoja saa käyttää?

Oman lisänsä koulupäivään tuovat tiedostavat vanhemmat. Tapahtuu jopa, että vanhemmat uhkailevat opettajaa oikeustoimilla, kun Janipetteri on sattunut saamaan todistukseen huonon arvosanan.

Opettajalle soitellaan myös, kun Ville ja Kalle ovat heitelleet lumipalloja koulun pihalla Janipetterin päälle ja Janipetterille on tullut paha mieli. Opettajan syytähän tämä tällainen on.

Nykypäivään kuuluu myös, että perhe saattaa lähteä etelään viikoksi rantalomalle, vaikka koulussa ei ole lomaaika. Vanhemmat vaativat, että kullanmuruille olisi järjestettävä loman jälkeen yksityisopetusta. Kun koulu ei ole siihen valmis, haukutaan siitä tietysti opettaja.

Talonpoikaisjärki sanoo, että häiriköivä oppilas pitää voida poistaa luokasta, jos puhe ei tehoa. Jos opettaja ohjaa häirikön olkapäästä ulos, ei tätä voitane pitää kovin suurena vääryytenä.

Helsinkiläisopettajan kohtalosta syntynyt reaktio viittaa siihen, että kansa haluaa tiukentaa koulukuria. Nettiadressiin tuli hetkessä lähes 100 000 nimeä.

Karttakeppikuriin ei ole syytä palata. Mutta vaikka katto on korkealla ja seinät leveällä, on tärkeää tietää, että ne ovat olemassa.

LAURI KONTRO
on Maaseudun Tulevaisuuden päätoimittaja.
lauri.kontro@maaseuduntulevaisuus.fi

Ympäristöministeri Niinistö hamuaa MMM:n kalavesiä

Ympäristöministeri Ville Niinistö (vihr.) haluaa kala-asiat ympäristöministeriöön. Maa- ja metsätalousministeri Jari Koskinen (kok.) ei näe siirtoon mitään syytä.

JAANA KANKAANPÄÄ

Kalastuskiintiöissä ammatti- ja vapaa-ajan kalastajat ovat eri puolilla.

Vihreiden puheenjohtaja, ympäristöministeri **Ville Niinistö** haluaa siirtää kalastuspolitiikan pois maa- ja metsätalousministeriöstä.

”Seuraavissa hallitusneuvotteluissa on sovittava kalastuspolitiikan siirtämisestä ympäristöministeriöön”, Niinistö kirjoittaa blogissaan.

”Kalakantojen hoito edellyttää ennen kaikkea ympäristöasiantuntemusta ja koko ekosysteemin tuntemusta. Se osaaminen on ympäristöministeriössä”, Niinistö perustelee.

Jari Koskinen torjuu siirron

Maa- ja metsätalousministeri **Jari Koskinen** (kok.) pitää puolestaan kiinni siitä, että kala-asiat pysyvät maa- ja metsätalousministeriössä.

”Maa- ja metsätalousministeriössä on kalastusasioista hyvä asiantuntemus ja pitkäaikainen kokemus. Niitä ei ole syytä siirtää mihinkään.”

Niinistö kysyy blogissaan, ”onko MMM:n vanhakantaisella edunjakopolitiikalla uhanalaisten kalakantojen kustannuksella muiden hallituspuolueiden tuki vai ei?”

Eduskuntaryhmien puheenjohtajien enemmistö pitäisi kala-asiat maa- ja metsätalousministeriössä, kertoo heiltä asiaa kysynyt Helsingin Sanomat. Ympäristöministeriöön kala-asiat siirtäisivät vain vihreiden, vasemmistoliiton ja SDP:n ryhmäpuheenjohtajat.

SDP:n **Jouni Backman** sanoo kertoneensa vain oman mielipiteensä. Puolueella hän ei tiedä olevan asiasta kantaa.

MMM:stä tulossa ruoka-luonnonvaraministeriö

Koskisen mielestä voisi vastavuoroisesti miettiä, onko muissa ministeriöissä asioita, jotka sopivat maa- ja metsätalousministeriölle.

Ympäristöministeriössä sellaisia olisivat esimerkiksi jätevesiasiat, Koskinen pohtii.

Entistä paremmin uudet asiat sopivat maa- ja metsätalousministeriölle, jos ja kun siitä tulee ruoka- ja luonnonvaraministeriö.

Ministeriön nimenvaihdos on ollut hallituksen pöydällä jo kuukauden päivät. Tällä viikolla päätöksen odotetaan lopulta syntyvän.

Päätöstä ovat siirtäneet vihreiden ja vasemmistoliiton ministerit. Taustalla lienee pelko, että luonnonvaraministeriöön siirtyy ajan mittaan asioita ympäristöministeriöstä.

Kiistalle alkusysäys lohen kalastuskiintiöstä

Kiista kala-asioista alkoi viime viikolla Helsingin Sanomien uutisesta, jonka mukaan MMM valikoi tutkimustietoa. Näyttelijä ja vapaa-ajan kalastaja **Jasper Pääkkönen** puolestaan kirjoitti blogissaan, että ministeriö oli yrittänyt vaientaa häntä arvostelemasta Suomen kalapolitiikkaa.

Ministeriön edustajat myöntävät tavanneensa Pääkkösen. Ministeriön mukaan kyse ei kuitenkaan ollut vaiennuspyrkimyksestä vaan halusta molemminpuoliseen mielipiteenvaihtoon.

Perimmiltään kysymys on Itämeren lohen kalastuskiintiöistä. Vapaa-ajan kalastajat ja eräät tutkijat pelkäävät liikakalastusta. Maa- ja metsätalousministeriö sanoo luottavansa Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitokseen.

Kun Itämeren lohen kalastuskiintiöstä viime syksynä päätettiin, Suomi esitti eduskunnan suuren valiokunnan vaatimuksesta kiintiön puolittamista. EU:n kala- ja maatalousministerien kokouksessa kaikki muut maat pitivät kuitenkin kiinni komission suuremmasta esityksestä. Suomen kiintiö määräytyi sen mukaan.

Suuren valiokunnan päätös syntyi äänin 13–12. Puolitusta halusivat vihreät, vasemmisto ja perussuomalaiset sekä osa kokoomuksen, SDP:n ja keskustan edustajista.

HEIKKI VUORELA

”Opettaja saa mennä tappeluun väliin”

Oppilaan työntämällä ruokalasta poistaneen opettajan erottaminen oli Opetusalan Ammattijärjestö OAJ:n mielestä liian rankka toimenpide. Välikohtaus sattui maaliskuun lopulla Helsingin Alppilan yläkoulussa.

Helsingin opetusviraston mukaan opettajan menettely hänen poistaessaan oppilaan ruokalasta ei ollut puolustettavaa eikä asianmukaista.

Tapaus herätti kiihkeän keskustelun koulunkäynnin turvallisuudesta ja opettajien voimankäytöstä, koska sivusta seurannut oppilas kuvasi tapahtumat. Video on nähtävissä iltapäivälehtien verkkosivuilla.

Opetushallituksen hallintojohtajan **Matti Lahtisen** mukaan keskustelua leimaa tietämättömyys. Moni luulee, että opettaja ei saa koskaan koskea oppilaaseen.

”Se ei pidä paikkaansa. Itseään saa puolustaa ja esimerkiksi oppilaiden tappeluun saa mennä väliin. Oppilaaseen saa koskea laissa säädellyin edellytyksin. Tärkeää on voiman käytön oikea mitoittaminen ja tilanteen tunnistaminen”, Lahtinen sanoo.

Helsinkiläisen opettajan erottamiseen hän ei ottanut kantaa.

Väkivaltaa on kouluissa puolin toisin. Opettajien liian voiman käyttöä pohditaan muutaman kerran oikeudessa vuosittain. Lukuvuonna 2010–2011 kouluista 40 prosenttia ilmoitti, että opettajat ovat kokeneet väkivallan uhkaa.

”Uhkaa on varsinkin suurilla paikkakunnilla ja ylä- ja erityiskouluissa”, Lahtinen sanoo.

Koulujen työrauhaa koskevia lakeja ollaan parhaillaan uudistamassa, mutta lakiluonnoksessa esimerkiksi oppilaan poistamiseen ei ole muutoksia.

”Lisävaltuudet opettajalle liittyvät tavaroiden ja vaatteiden tutkimiseen vaarallisten esineiden varalta.”

AIMO VAINIO

Selvittäjät panostaisivat hyviin kouluvalmiuksiin

Selvitysmiehet korostavat varhaiskasvatuksen ja kouluvalmiuksien merkitystä. Niihin kannattaa yhteiskunnan investoida.

Emeritusprofessori **Jorma Sipilä** Tampereen yliopistosta ja kansantaloustieteen professori **Eva Österbacka** Åbo Akademista perustelevat näkemystään kansainvälisin ja kansallisin tutkimuksin.

”Opettajana minun on helppo yhtyä tähän arvioon”, valtiovarainministeri **Jutta Urpilainen** (sd.) sanoo.

”Varhaiskasvatus ja koulussa pärjääminen turvaavat lasten mahdollisuuksia tasa-arvoisesti”, ministeri kertoo.

Urpilainen vastaanotti tiistaina Sipilän ja Österbackan raportin. Siinä vertaillaan perheitä tukevien palvelujen vaikutuksia. Työ alkoi joulukuussa.

Ministeri halusi tietää julkisten palvelujen investoinneista perheiden tukena, jotta voidaan välttää korvaavien toimien suuria kustannuksia.

Suomen suurena haasteena nähdään julkisen talouden kestävyysvaje. Palvelutarpeet lisäävät julkisia menoja. Maan talous kasvaa heikosti.

Selvityshenkilöiden raportista ilmenee, että hyvinvointipolitiikan tuloksista on sirpaleista tietoa. Kustannusvaikutusten arviointi on vähäistä julkisen talouden näkökulmasta.

MT

Suomalaislasten hyvinvointi huippuluokkaa

Suomi sijoittuu neljänneksi teollisuusmaiden lasten hyvinvointia vertailevassa Unicef-tutkimuksessa. Edellä ovat Hollanti, Norja ja Islanti. 29 maata käsittävässä vertailussa Ruotsi on viides, Tanska yhdestoista. Listan perää pitävät Kreikka, Yhdysvallat, Liettua, Latvia ja Romania.

Unicefin keskiviikkona julkaiseman raportin mukaan teollisuusmaiden lasten hyvinvointi nousi tasaisesti koko 2000-luvun ajan. Monissa Itä-Euroopan maissa edistys oli niin suurta, että ne saivat kurottua kiinni eroa länsimaihin.

”Lasten hyvinvointia ei määrittele maan taloudellinen tilanne, vaan se, miten lapset otetaan huomioon poliittisessa päätöksenteossa”, sanoo Suomen Unicefin ohjelmajohtaja **Inka Hetemäki**.

Vuoden 2010 tietoihin perustuva raportti tarkastelee lasten hyvinvointia viidestä näkökulmasta. Nämä ovat terveys, koulutus, riskikäyttäytyminen, elinympäristö ja materiaalinen hyvinvointi.

Suomi pärjää erityisen hyvin materiaalisessa hyvinvoinnissa, terveydessä ja koulutuksessa. Hieman heikompi sijoitus on ylipainossa, tupakoinnissa, alkoholinkäytössä ja koulukiusaamisessa.

Raportti myös vertaa tilastoja siihen, kuinka tyytyväisiä lapset itse kertovat olevansa elämäänsä. Tämän vertailun perusteella Suomea koskevat tilastot ja lasten omat arviot vastaavat toisiaan.

Yhä useampi voi pahoin

Raportin mukaan Suomessa asuvien lasten hyvinvointi ei juuri muuttunut vuosien 2001 ja 2010 välillä.

”Vaikka suuren enemmistön hyvinvointi edelleen lisääntyy, samanaikaisesti lisääntyy myös kasvavan vähemmistön pahoinvointi”, sanoo Tampereen yliopiston dosentti **Matti Rimpelä**.

Koulumenestys ihmetyttää

Raportti nostaa esille ”suomalaisen koulutuksen paradoksin”: koululaiset, myös heikoimmat oppilaat, pärjäävät loistavasti kansainvälisissä Pisa-vertailuissa. Näin siitä huolimatta, että koulu aloitetaan myöhemmin kuin monessa muussa maassa.

Osaksi tämä selittyy laadukkaalla varhaiskasvatuksella.

”Esiluokka, jonka käytännössä lähes kaikki lapset käyvät, pyrkii tasoittamaan eroja oppimisvalmiuksissa ja poistamaan oppimisen esteitä. Varhaiskasvatuksen opetushenkilöstön hyvä koulutustaso ja korkea motivaatio tukevat näitä tavoitteita”, sanoo professori **Jouni Välijärvi** Jyväskylän yliopistosta.

MT